

λέγειν τὰ ἐνθυμήματα, ἀλλ' ἀναμνησκόμενοι εἰ
δὲ μὴ, κραταβλάπτει ἀλλήλα· ἔστι γὰρ καὶ τὰ
ποσὸς ὄρος·

Ὡ φίλ', ἐπεὶ τόσα εἶπες, ὅτ' αὐ πεπυκνῶρος
αἴθρ. ἀλλ' οὐ τοιαῦτα, μὴ περὶ πρῶτων ἐν-
θυμήματα ζητεῖν. εἰ δὲ μὴ, ποιήσης ὁσρ ἔ-
νοι ποιῶσι, ἢ φιλοσοφουμένων, οἱ πολλοὶ ἰ-
ζονται τὰ γνωσμιώτερα, καὶ πρῶτα, ἢ ἐξ ὧν
λέγεται, καὶ ὅταν πάρος ποιεῖς, μὴ λέγει ἐνθυ-
μημα· ἢ γὰρ ἐκρούσθαι τὸ πάρος, ἢ μάλιστα εἰ-
ρηκῶρος ἔσται τὸ ἐνθυμημα· ἐκρούσεται γὰρ ἀ-
κινήσης ἀλλήλας ἀμέλα· καὶ ἢ ἀφαιρίζουσι,
ἢ ἀδένεις ποιῶσιν. οὐδ' ὅταν ἠδικῶν τὸν λό-
γον, οὐ δὲ ἐνθυμημα τὴν ζητεῖν ἀμέλα· οὐ γὰρ
ἔχει οὐτε ἠδός, οὐτε ἀσφύρεσι ἢ δόσθιζεις.
γνωσμοὶ δὲ χριστῶν καὶ ἐν δεικνῶσι, καὶ ἐν πί-
σει· ἠδικῶν γὰρ· καὶ ἐγὼ δέδωκα, καὶ ταῦτ'
εἰδώς, ὡς οὐ δὲ πιστεύει. ἐὰν ᾗ παθητικῶς,
καὶ οὐ μεταμέλει μοι, καὶ ὁσρ ἠδικηκῶρος
τούτω γὰρ ἀπέεσι τὸ κέρδος· ἐμοὶ δὲ τὸ δί-
καμον. τὸ δὲ δημηγορεῖν χαλεπώτερον τῷ δι-
καζέδειν, εἰκότως· διότι περὶ τὸ μέλλον· ἐκεῖ
δὲ περὶ τὸ γαρονός, ὃ ὁπσισητὸν ἠδὴ καὶ τοῖς
μάλασι, ὡς ἔφη Ἐπιμηνίδης ὁ Κρής· ἐκεῖνος
γὰρ ἀπερ ἦν ἐσπυκῶρος ἐμειπτεύει, ἀλλὰ
περὶ ἦν γαρονότων ἄρ, ὃ δὴ λαν δέ. καὶ ὃ νό-
μος, ἰσάσθεις ἐν τοῖς δικασμοῖς. ἔχοντα
δὲ ἀρχῶν, ῥῶον ὄρεῖν δόσθιζειν, καὶ ἐκ ἔχει
πολλὰς διαταβίας· εἶον, πορὸς ἀντίδικον,
ἢ περὶ αὐτῶ, ἢ παθητικῶν ποιεῖν. ἀλλ' ἠκιστε
πρῶτων, αὐ μὴ ἐξίσηται. δὲ οὐκ ὁσρ ὡ-
τα, πῶτο ποιεῖν, ὁσρ οἱ Ἀθῶνισι ῥήτορες
ποιῶσι· καὶ Ἰσκαράτης· καὶ γὰρ συμβου-
λοδῶν κατηγορεῖ, οἷον Λακεδαιμονίων ἄρ,
ἐν τῷ πανυγυρικῷ· Χαρίτες ᾗ, ἐν τῷ συμμα-
χικῷ. ἐν δὲ τοῖς ὁπσιδικηκῶς, δὲ τὸν λόγον
ἐπεισοδίου ἐπαμῶνι, οἷον Ἰσκαράτης ποιεῖ
ἀμει γὰρ τινα εἰσάγει. καὶ ὃ ἔλεγε Γοργίας,
ὅπ οὐχ ὑπελείπει αὐτὸν ὁ λόγος, τῶτο ὅστιν
εἰ γὰρ Ἀχλλέα λέγει, Πυλέα ἐπαμῶνι, εἶτα
Λιακόν, εἶτα τὸν θεόν. ὁμοίως δὲ καὶ ἀ-
δρίαν, ἢ τὰ καὶ τὰ ποιεῖ· ὃ τούτω ὅστιν.
ἔχοντα ἄρ οὐκ ὁσρ δεικνῶς, καὶ ἠδικῶς
λεκτέον, καὶ δόσθιδικῶς. ἐὰν δὲ μὴ
ἔχῃς ἐνθυμήματα, ἠδικῶς· καὶ μάλιστα τῷ
ὁπσι κεί ἀμῶσθι χριστῶν φάμεσθαι, ἢ τὸν λό-
γον ἀκριβῶ. ἦν δὲ ἐνθυμηματῶν τὰ ἐλεμει-
καὶ μάλιστα διδουμῶς ἦν δεικνῶς. ὅπ ὅσα ἔλεγερον ποιεῖ, μάλιστα δὴ λαν ὅπ συλλογῶσι

tinenter dicere enthymemata, sed per-
miscere: alioqui se laedunt inuicem, est en-
nim & quanti terminus: O amice, quo-
niam tam multa dixisti, quam multa fa-
piens vir: Sed non talia. Et nō de omnibus
enthymemata quaerere. si minus, facies,
quod nonnulli faciunt ex philosophanti-
bus qui syllogismo concludunt notiora,
& certiora, quam ea, ex quibus dicunt. Et,
cum affectum concitas, ne dicas enthyme-
ma: eiciet enim affectum: aut frustra di-
ctum erit enthymema. nam eiciunt moti-
ones se inuicem, quae simul sunt, & aut se
conficiunt, aut debiles reddunt. Nec cum
moratam adhibes orationem, oportet en-
thymema aliquod quaerere simul: non en-
nim habet mores, nec praeflectionem de-
monstratio. Sententiis autē videndum est &
in narratione, & in fide. moratū enim est,
Ego dedi, etiā id sciens, non oportere cre-
dere. si verō affectū. Et non paniter me,
etiam iniuria affectum. Huic enim superest
lucrum: mihi iustum. Verari verō in deli-
beratio genere, difficilior est, quam in iu-
diciali. meritū: quia circa futurum est, ibi
verō circa praeteritum, quod scientia com-
prehendi potest etiam a vatibus, ut dixit
Epimenides Cres. ille enim de futuris non
vaticinabatur: sed de praeteritis quidem,
at obscuris. Et lex fundamentū est in iu-
dicialibus. qui verō habet principium, eum
facilior est inuenire demonstrationem. Et
non habet multa diuertitula, ut cōtra ad-
nerfariū, vel de ipso, vel ad affectum af-
ferendum. Verū hae minimē omnium,
nisi egrediatur. Oportet igitur indigen-
tem id facere, quod Athenienses oratores
faciunt, & Isocrates. etenim deliberos ac-
cusat, ut Lacedaemonium in Panegyrico:
Charetem autem in Sociali. Ac in demon-
stratiuis oportet orationem intexere lau-
dibus, ut Isocrates facit. Semper enim ali-
quem infert. & quod dicebat Gorgias,
non deesse sibi orationem, hoc ipsum est.
si enim de Achille loquatur, Peleum lau-
dat, deinde Aechū, deinde Deum. Similiter
verō etiam fortitudinem. aut haec, & illa
facit, quod tale est. Ac habēt quidem de-
monstrationes, & moratē dicendum, & de-
monstratiuē: si verō non habeas enthyme-
mata, moratē. Et magis probo conuenit
bonū appetere, quam exquisitā orationē.
Ex enthymematibus verō, quae valēt ad re-
futandū magis probantur, quam quae ad de-
monstrandū: quia quaecunq; refutationem
efficiunt, magis syllogismo conclusa sunt.